Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 332/2002

z dnia 18 lutego 2002 r.

ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych Państw Członkowskich

(Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1360/2008 z dnia 2 grudnia 2008 r.	L 352	11	31.12.2008

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 332/2002

z dnia 18 lutego 2002 r.

ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych Państw Członkowskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ([3])

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 119 ust. 1 akapit drugi i art. 119 ust. 2 Traktatu stanowią, iż działając na podstawie zalecenia Komisji wydanego po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, Rada udzieli wzajemnej pomocy, jeżeli Państwo Członkowskie znajdzie się w trudnej sytuacji lub zostanie poważnie zagrożone trudnościami w odniesieniu do jego bilansu płatniczego. Artykuł 119 nie określa instrumentu udzielania przewidywanej pomocy wzajemnej.

(2) Należy umożliwić realizację operacji udzielania pożyczek dla Państw Członkowskich na tyle wcześnie, by zachęcić Państwo Członkowskie do przyjęcia w odpowiednim terminie, w sytuacji, w której przeważają uporządkowane warunki w zakresie kursów walutowych, środków polityki gospodarczej mogących zapobiec wystąpieniu ostrego kryzysu bilansu płatniczego oraz wspierających ich starania w kierunku uzyskania zbieżności.

(3) Każda pożyczka dla Państwa Członkowskiego powinna być powiązana z przyjęciem przez to Państwo środków polityki gospodarczej mających przywrócić lub zapewnić trwałą sytuację w zakresie bilansu płatniczego oraz dostosować je do powagi sytuacji bilansu płatniczego w tym państwie i do sposobu rozwoju tej sytuacji.

(4) Należy z odpowiednim wyprzedzeniem przewidzieć właściwe procedury i instrumenty umożliwiające Wspólnocie i Państwom Członkowskim zapewnienie, aby, o ile to konieczne, została szybko udzielona średnioterminowa pomoc finansowa, szczególnie w okolicznościach wymagających niezwłocznego działania.

(5) Dla finansowania udzielonej pomocy Wspólnota musi być w stanie korzystać z własnej zdolności kredytowej do zaciągania środków, które zostaną postawione do dyspozycji Państw Członkowskich w formie pożyczek. Operacje tego typu są konieczne dla osiągnięcia celów Wspólnoty określonych w Traktacie, szczególnie harmonijnego rozwoju działalności gospodarczej w całej Wspólnocie.

(6) W tym celu rozporządzenie Rady (EWG) nr 1969/88 ([4]) ustanowiło jednolity instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. C 180 E z 26.6.2001, str. 199.
([2]) Opinia wydana dnia 6 września 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Dz.U. L 178 z 8.7.1988, str. 18.
([4]) Dz.U. L 178 z 8.7.1988, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼B

(7) Od dnia 1 stycznia 1999 r. Państwa Członkowskie uczestniczące w systemie jednolitej waluty nie kwalifikują się do uzyskiwania średnioterminowej pomocy finansowej. Należy jednak zachować instrument pomocy finansowej nie tylko w celu zaspokajania potencjalnych potrzeb obecnych Państw Członkowskich, które nie przyjęły euro, lecz również potrzeb nowych Państw Członkowskich do momentu przyjęcia przez nie euro.

(8) Wprowadzenie jednej waluty doprowadziło do istotnego ograniczenia liczby Państw Członkowskich uprawnionych do korzystania z tego instrumentu. Uzasadniona jest zatem skierowana w dół zmiana górnego limitu w wysokości 16 mld EUR. Górny limit wysokości pożyczki powinien być jednak utrzymany na dostatecznie wysokim poziomie, aby móc zaspokajać należycie jednoczesne potrzeby kilku Państw Członkowskich. Obniżenie górnego limitu wysokości pożyczki z 16 mld EUR do 12 mld EUR wydaje się stosowne dla zaspokojenia tej potrzeby, jak również bierze pod uwagę zbliżające się rozszerzenie Unii Europejskiej.

(9) Widoczna rozbieżność między liczbą potencjalnych beneficjentów pożyczek w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej oraz liczbą krajów zdolnych do finansowania ich utrudnia utrzymanie bezpośredniego finansowania pożyczek udzielanych przez wszystkie pozostałe Państwa Członkowskie. Pożyczki te powinny być zatem finansowane wyłącznie poprzez odwołanie się do rynków kapitałowych i instytucji finansowych, które na dzień dzisiejszy posiadają stan rozwoju i dojrzałości pozwalający im na podejmowanie się takiego finansowania.

(10) Zasady korzystania z instrumentu powinny być również sprecyzowane pod kątem zdobytych doświadczeń, z uwzględnieniem rozwoju międzynarodowych rynków finansowych oraz technicznych możliwości i ograniczeń związanych nieodłącznie z takim odwoływaniem się do tych źródeł finansowania.

(11) Do Rady należy decyzja o przyznaniu pożyczki lub odpowiedniego instrumentu finansowania, jego średnim okresie trwania, łącznej wartości i wysokości kolejnych rat. Cechy spłat ratalnych, okresu trwania i rodzaju stóp procentowych powinny być jednak ustalane w oparciu o wspólną umowę między Państwem Członkowskim będącymi beneficjentami a Komisją. Jeżeli Komisja uzna, że cechy pożyczki pożądane przez dane Państwo Członkowskie powodują, iż finansowanie jest niezgodne z ograniczeniami technicznymi nakładanymi przez rynki kapitałowe czy instytucje finansowe, musi być w stanie zaproponować alternatywne zasady finansowania.

(12) W celu finansowania pożyczek udzielanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna być upoważniona do zaciągania pożyczek i kredytów w imieniu Wspólnoty Europejskiej na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych.

(13) Instrument pomocy finansowej ustanowiony rozporządzeniem (EWG) nr 1969/88 powinien zostać odpowiednio dostosowany. W celu zachowania jasności, rozporządzenie to powinno być zastąpione nowym.

(14) Oprócz uprawnień określonych w art. 308, Traktat nie zakłada żadnych innych uprawnień do przyjęcia niniejszego rozporządzenia przewidującego udzielanie pożyczek Wspólnoty finansowanych wyłącznie ze środków uzyskanych na rynkach kapitałowych, a nie przez inne Państwa Członkowskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

▼B

Artykuł 1

1. Ustanawia się wspólnotowy instrument średnioterminowej pomocy finansowej umożliwiający udzielanie pożyczek jednemu lub kilku Państwom Członkowskim doświadczającym trudności lub poważnie zagrożonym trudnościami z bieżącym bilansem płatniczym lub przepływem kapitału. Z niniejszego funduszu Wspólnoty korzystać mogą wyłącznie Państwa Członkowskie, które nie przyjęły euro.

▼M1

Pozostała łączna wartość pożyczek, które mają być udzielone państwom członkowskim w ramach tego instrumentu, ograniczona jest do kwoty głównej w wysokości 25 miliardów EUR.

▼B

2. W tym celu, zgodnie z decyzją przyjętą przez Radę na podstawie art. 3 i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, Komisja będzie uprawniona do zaciągania w imieniu Wspólnoty Europejskiej pożyczek na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych.

Artykuł 2

Jeżeli Państwo Członkowskie, które nie przyjęło euro, zaproponuje wykorzystanie źródeł finansowania spoza Wspólnoty, podlegających warunkom polityki gospodarczej, będzie zobowiązane najpierw zasięgnąć opinii Komisji i pozostałych Państw Członkowskich celem zbadania między innymi możliwości dostępnych w ramach wspólnotowego instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej. Konsultacje takie odbywać się będą w ramach Komitetu Ekonomiczno-Finansowego zgodnie z art. 119 Traktatu.

Artykuł 3

1. Instrument średnioterminowej pomocy finansowej może być wdrożony przez Radę z inicjatywy:

a) Komisji działającej na podstawie art. 119 Traktatu w Porozumieniu z Państwem Członkowskim ubiegającym się o finansowanie ze Wspólnoty;

b) Państwa Członkowskiego doświadczającego lub poważnie zagrożonego trudnościami z bieżącym bilansem płatniczym lub przepływem kapitału.

2. Po zbadaniu sytuacji w Państwie Członkowskim ubiegającym się o średnioterminową pomoc finansową oraz programu dostosowawczego lub wspierającego przedstawionego na poparcie wniosku, Rada podejmie, zasadniczo w ciągu danego spotkania, decyzję:

a) o przyznaniu lub nie pożyczki lub odpowiedniego instrumentu finansowania, jego wartości i średnim okresie trwania;

b) o warunkach polityki gospodarczej związanych ze średnioterminową pomocą finansową, mających na celu przywrócenie lub zapewnienie trwałej sytuacji w zakresie bilansu płatniczego;

c) o sposobie wypłaty pożyczki lub instrumentu finansowania, którego udostępnianie lub pobieranie z zasady odbywać się będzie w formie kolejnych rat, przy czym udostępnianie każdej raty uzależnione będzie od weryfikacji wyników realizacji programu w warunkach określonych celów.

Artykuł 4

W przypadkach, gdzie w okresie udzielania pomocy finansowej wprowadzone zostaną lub przywrócone ograniczenia w przepływie kapitału na podstawie art. 120 Traktatu, warunki i zasady udzielania pomocy finansowej zostaną ponownie zbadane na podstawie art. 119 Traktatu.

▼B

Artykuł 5

Komisja podejmie konieczne środki celem weryfikowania w regularnych odstępach czasu, przy współpracy z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, czy polityka gospodarcza Państwa Członkowskiego otrzymującego pożyczkę ze Wspólnoty zgodna jest z programem dostosowawczym lub wspierającym oraz ze wszelkimi innymi warunkami określonymi przez Radę na podstawie art. 3. W tym celu Państwo Członkowskie przedłoży do dyspozycji Komisji wszelkie niezbędne informacje. Na podstawie ustaleń takiej weryfikacji Komisja, po przedłożeniu opinii przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy, zadecyduje o udostępnieniu kolejnych rat.

Rada podejmie decyzję w sprawie wszelkich zmian, jakie należy wprowadzić do wstępnych warunków polityki gospodarczej.

Artykuł 6

Pożyczki udzielane w formie średnioterminowej pomocy finansowej mogą być realizowane w formie ujednoliconego wsparcia zapewnianego przez Europejski Bank Centralny w ramach bardzo krótkoterminowego instrumentu finansowania.

Artykuł 7

1. Operacje zaciągania i udzielania pożyczek, określone w art. 1, prowadzone będą w euro. Stosowana w nich będzie ta sama data waluty i nie będą one angażowały Wspólnoty w przekształcenie terminów zapadalności, w jakiekolwiek ryzyko stopy procentowej czy inne ryzyko handlowe.

Cechy kolejnych rat udostępnianych przez Wspólnotę w ramach instrumentu pomocy finansowej będą negocjowane między Państwem Członkowskim a Komisją. Jeżeli Komisja uzna, że cechy pożądane przez Państwo Członkowskie powodować będą, że finansowanie ze Wspólnoty będzie sprzeczne z ograniczeniami technicznymi nałożonymi przez rynki finansowe lub że jego charakter powoduje uszczerbek dla dobrego imienia Wspólnoty jako pożyczkobiorcy na tych rynkach, wówczas będzie uprawniona do wstrzymania swojej zgody i zaproponowania alternatywnego rozwiązania.

Jeżeli Państwo Członkowskie otrzyma pożyczkę opatrzoną klauzulą spłaty przedterminowej i zdecyduje się skorzystać z tej opcji, Komisja podejmie niezbędne kroki w tym zakresie.

2. Na wniosek zadłużonego Państwa Członkowskiego i jeśli okoliczności pozwalają na poprawę warunków w odniesieniu do stóp procentowych pożyczki, Komisja może refinansować całość lub część pierwotnej pożyczki lub zrestrukturyzować odpowiednie warunki finansowe.

Operacje refinansowania lub restrukturyzacji będą przeprowadzane zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 i nie będą skutkować przedłużeniem średniego okresu trwania danej pożyczki ani zwiększeniem wysokości kapitału należnego w dniu refinansowania lub restrukturyzacji.

3. Koszty poniesione przez Wspólnotę przy zawieraniu i realizacji każdej operacji pokrywa Państwo Członkowskie będące beneficjentem.

4. Komitet Ekonomiczno-Gospodarczy będzie na bieżąco informowany o rozwoju sytuacji w zakresie operacji wymienionych w ust. 2 akapit pierwszy.

Artykuł 8

Rada przyjmie decyzje wymienione w art. 3 i 5, stanowiąc kwalifikowaną większością na wniosek Komisji i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym.

▼B

Artykuł 9

Europejski Bank Centralny podejmie konieczne ustalenia w zakresie zarządzania pożyczkami.

Fundusze będą wypłacane wyłącznie do celów wskazanych w art. 1.

Artykuł 10

Co trzy lata Rada zbada, na podstawie raportu Komisji i po przedstawieniu opinii przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy, czy ustanowiony instrument nadal odpowiada, pod względem zasady, ustaleń i górnego limitu potrzebie leżącej u podstaw jego utworzenia.

Artykuł 11

Niniejszym rozporządzenie (EWG) nr 1969/88 traci moc.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.